15/06/2025

Μήνυμα Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνού για την εορτή των Αγίων Πάντων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με αφορμή την σημερινή εορτή των Αγίων Πάντων ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός απευθύνει μήνυμα προς τον κλήρο και τον λαό της τονίζοντας τη σημασία της αγιότητας ως στόχου κάθε χριστιανικής ζωής.

Επίσης ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζει ότι η τιμή προς τους Αγίους δεν περιορίζεται στους ύμνους και τις πανηγύρεις, αλλά εκφράζεται κυρίως με τη μίμηση του αγώνα και της πίστης τους. Παράλληλα, ενθαρρύνει τους πιστούς να εμπιστεύονται τον Θεό και να αντλούν δύναμη από το παράδειγμα των Αγίων, ιδιαίτερα στις δυσκολίες της καθημερινής ζωής.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού για την εορτή των Αγίων Πάντων:

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Ἡμέρα πανηγύρεως καὶ οὐράνιας εὐφροσύνης εἶναι ἡ σημερινή. Ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης του νέφους τῶν Ἁγίων ποὺ ἀενάως βιώνουν τὴν ζωὴ μὲ τὸν Χριστὸ ποὺ τόσο ἀγάπησαν καί, συγχρόνως, ἀενάως μεσιτεύουν γιὰ τὴν σωτηρία τῆς δικῆς μας ψυχῆς.

Τὴν περασμένη Κυριακή, ἡ Ἐκκλησία μας ἑόρτασε τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία, ἐπὶ 2000 χρόνια, μεταμορφώνει τοὺς ἀνθρώπους, τροφοδοτεῖ μὲ γαλήνη ἀλλὰ καὶ καρτερία τὶς ψυχές τους καὶ προετοιμάζει τοὺς πολίτες τῆς ἐπουράνιας Βασιλείας.

Σήμερα, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ στρέψουμε τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας πρὸς ὅλους τοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι ἀποδέχτηκαν τὴν κλίση τοῦ βαπτίσματός τους, καλλιέργησαν τὰ χαρίσματά τους καὶ ἔστρεψαν ὅλη τους τὴν ὕπαρξη πρὸς τὸν ἐπουράνιο Πατέρα ὅλων μας.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀποτελεῖ ἀφορμὴ νὰ σκεφτοῦμε βαθύτερα τὸ τί σημαίνει «ἁγιότητα» γιὰ τὴν Ἐκκλησία, τί σημαίνει «ἁγιότητα» γιὰ τὴν δική μας ζωή, ἀλλὰ καὶ ποιά εἶναι ἡ ἀληθινὴ τιμὴ ποὺ πρέπει νὰ προσφέρουμε πρὸς τοὺς Ἁγίους Πάντες.

Πίσω ἀπὸ τὴν λέξη «ἅγιος» δὲν κρύβεται μόνον ἕνας τύπος ἀνθρώπου. Ἡ ἁγιότητα ἀποτελεῖ συνάντηση τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματα τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἐμᾶς. Γι΄ αὐτὸ καὶ μέσα στὴν Ἐκκλησία, γιὰ ἄλλους Ἁγίους ὑπῆρξε ὁ δρόμος τῆς ἀσκήσεως, γιὰ ἄλλους, ὁ δρόμος τῆς συγγραφῆς, γιὰ ἄλλους, ὁ δρόμος τοῦ μοναχισμοῦ καὶ γιὰ ἄλλους, ὁ δρόμος τοῦ μαρτυρίου. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ δρόμοι ἀθέατοι. Δρόμοι ποὺ δὲν γράφτηκαν σὲ συναξάρια. Δρόμοι πού, καθημερινά, βαδίζουν συνάνθρωποί μας, ἄνθρωποι τῆς διπλανῆς πόρτας, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται μὲ τὰ πάθη τους, σηκώνουν τὸν δικό τους σταυρὸ καὶ ἀντιμετωπίζουν μὲ καρτερία καὶ πίστη στὸν Θεὸ χίλιες δυὸ δοκιμασίες καὶ πειρασμοὺς ποὺ συναντοῦν στὴν ζωή τους.

Γιὰ τέτοιους ἀνθρώπους, γιὰ τέτοιους Ἁγίους μιλᾶ καὶ τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο. Γιὰ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν χάνουν τὸ κουράγιο καὶ τὴν ἐλπίδα τους. Γιὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπαρνοῦνται τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου καὶ στρέφονται πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Γιὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, στὴν κακία τοῦ κόσμου ἀπαντοῦν μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἐσταυρωμένου. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μυστικὸ τοῦ Γολγοθᾶ. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ἁγιότητος. Αὐτὸς εἶναι ὁ σταυρὸς ποὺ καλεῖται ὁ καθένας μας νὰ σηκώσει, τιμῶντας τοὺς ἁγίους, ὄχι ἁπλῶς μὲ ὕμνους καὶ

πανηγύρεις ἀλλὰ μὲ τὴν μίμηση τῆς ζωῆς τους. Αὐτοὺς ἀναγνωρίζει ὁ Κύριος ὡς δικούς Του. Γιὰ τοὺς ἄλλους, προειδοποιεῖ: «Αὐτὸς ποὺ δὲν σηκώσει τὸ σταυρό του καὶ δὲν μὲ ἀκολουθήσει, δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ μένα»(10:38).

Ἡ πίστη μας, λοιπόν, δὲν ἀποτελεῖ μία θεωρητικὴ ἀποδοχὴ κάποιας διδασκαλίας. Ἡ πίστη μας εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸν ἀγῶνα, ἀγῶνα διαρκῆ, ἀγῶνα καθημερινὸ μὲ ποικίλους ἐχθροὺς καὶ πειρασμούς, ὅπως μαρτυροῦν τὰ συναξάρια τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πάντων τῶν Ἁγίων ποὺ σήμερα ἑορτάζουν. Γιὰ τέτοιους ἀγῶνες μᾶς μιλᾶ σήμερα καὶ ἡ Ἀποστολικὴ περικοπή.

Σήμερα, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς θυμίζει πὼς ἡ ἁγιότητα ἀφορᾶ καὶ κάποιους ποὺ ἔζησαν πρὶν τὸν Χριστό. Ἐκείνους τοὺς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὁποῖοι πίστεψαν ὁλόψυχα σὲ μιὰ ὑπόσχεση. Ποιά ὑπόσχεση; Τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Γνωρίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀπὸ τὴν ἑβραϊκή του ἀνατροφὴ τὰ βάσανα ποὺ ὑπέφεραν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν συμβιβάστηκαν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ ἔμειναν σταθεροὶ στὸν νόμο τοῦ Θεοῦ. Θυμίζει στοὺς συμπατριῶτες του Ἑβραίους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται ἡ σημερινὴ Ἐπιστολή του, τὰ θαύματα τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἔφραξε στόματα λεόντων, ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ Δανιήλ, ἔσβησε τὴν δύναμη τῆς φωτιᾶς, ὅπως στὴν περίπτωση τῶν τριῶν παίδων στὸ καμίνι, κατατρόπωσε πανίσχυρους ἐχθροὺς ὅπως στὴ μάχη τοῦ Δαυὶδ μὲ τὸν Γολιάθ. Μὲ τρόπο συγκλονιστικό, ὅμως, ἀναφέρει καὶ τὰ φοβερά τους μαρτύρια· τοὺς ἐξευτελισμούς, τὶς μαστιγώσεις, τοὺς λιθοβολισμούς, τὴν περιφρόνηση ποὺ δέχτηκαν ἀπὸ τὴν κοινωνία. Ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἁγίους, μὲ εὐλάβεια τοὺς ἐπαινεῖ, διότι, ὅπως λέει, ἔφυγαν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωὴ μετὰ ἀπὸ φοβερὰ μαρτύρια χωρὶς νὰ ἀξιωθοῦν τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία, τὴν ὁποία πίστεψαν μὲ ὅλη τους τὴν δύναμη.

Ἐκείνους ἐπαινεῖ, ἐμᾶς ὅμως ἐπιθυμεῖ νὰ φιλοτιμήσει. Διότι, ὅπως λέει, ἐὰν ἐκεῖνοι, μόνο γιὰ μιὰ ὑπόσχεση ὑπέμειναν τὰ πάνδεινα, πόσο ἐμεῖς, ποὺ ζοῦμε τῆς ἐποχὴ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ εἴμαστε πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὴν βεβαιότητα γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη στὴν προστασία Του καὶ ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσιμης νίκης Του. Μία νίκη, τὴν ὁποία μᾶς καλεῖ νὰ μοιραστοῦμε μαζί Του, κάθε φορὰ ποὺ ὁ ἱερέας μας καλεῖ «μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης» νὰ γευτοῦμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του!

Ἀδελφοί μου,

Ὁ Χριστός μας μέσῳ τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέσῳ τῆς σημερινῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας μέσῳ τῆς λαμπρῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Πάντων μᾶς καθοδηγοῦν, ἀλλὰ καὶ μᾶς προειδοποιοῦν.

Ἡ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ σὲ αὐτὸ τὸν κόσμο ἔχει ἕναν καὶ μοναδικὸ σκοπό: τὴν ἁγιότητα, δηλαδὴ τὴν ἕνωσή μας μὲ τὸν Κύριο τῆς χαρᾶς, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ αἰωνίου φωτός. Πῶς θὰ ἐπιτύχουμε τὴν ἁγιότητα; Συμμετέχοντας στὰ ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀκολουθῶντας τὸν τρόπο ζωῆς ποὺ μᾶς ὑποδεικνύει ἡ κάθε σελίδα τοῦ Εὐαγγελίου.

Οἱ δυσκολίες ὅμως, δὲν λείπουν! Αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς δὲν συμπίπτει μὲ τὸν τρόπο ποὺ σκέφτεται καὶ ἐνεργεῖ ὁ κόσμος. Οἱ στόχοι καὶ τὰ ὁράματά του δὲν στηρίζονται στὴν ἀγάπη, ἀλλὰ στὴν σκληροκαρδία ποὺ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν συνάνθρωπο, στὴν ἐξουσία ποὺ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀδυναμία τοῦ «πλησίον» καὶ στὴν περιφρόνηση γιὰ κάθε τί ποὺ ξεπερνᾶ τὸν μάταιο αὐτὸν κόσμο.

Ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήσει νὰ μείνει συνεπὴς στὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ στὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἔρθει συχνὰ σὲ σύγκρουση μὲ τὴν νοοτροπία, τὶς πρακτικὲς καὶ τὶς μεθόδους τοῦ κόσμου τούτου. Ἡ πίστη στὸν Χριστὸ ἔχει κόστος, ἀπαιτεῖ θυσίες καί, συχνά, προκαλεῖ στὴν ψυχὴ ἀπογοήτευση καὶ λιποψυχία.

Σ΄ αὐτὲς τὶς στιγμές, ἀδελφοί μου, ἂς στρέφουμε τὸ βλέμμα στὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἂς ὁπλιζόμαστε μὲ ὑπομονή, ὅπως ἔκαναν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες οἱ Ἅγιοι, ποὺ τόσο ἀγαποῦμε καὶ τιμοῦμε. Τὰ συναξάρια τους τὸ διαβεβαιώνουν: Σύντομα, πολὺ σύντομα, ἡ χαρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ χαρὰ τῆς νίκης πάνω στὰ ψυχοκτόνα πάθη μας, ἡ χαρὰ τῆς ἀγάπης ποὺ διαποτίζει τὴν ψυχὴ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πίστεως σύντομα ἀνατέλλει πάντα στὴν ψυχὴ καὶ ἡ καταχνιὰ τῆς ἀπογοητεύσεως σύντομα δίνει πάντα τὴν θέση της στὸ Ἀναστάσιμο φῶς. Ἀμήν.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ